

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Anania

APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

M. Sa Regele și așezămintele țării

La aniversarea a 46-a a nașterii M. Sale Regelui Carol II, — când cetățenii români din întreg întinsul țării au urât, în deplină solidaritate națională, lungă viață și multă sănătate Suveranului lor, — ținem să reamintim cetitorilor noștri, mai ales în aceste grele zile ale neamului, grija și dragostea manifestată permanent de Domnitorul românilor:

pentru sfânta biserică,
pentru glorioasa noastră oștire,
pentru cultura neamului și tineretului său,

și nu mai puțin pentru agricultura și învățământul agricol.

1. Născut și crescut în țară ortodoxă română, Suveranul are pentru biserică următoarele frumoase cuvinte:

La 30 Octombrie 1932, cu prilejul comemorării lui Alexandru cel Bun, M. Sa Regele Carol II spunea:

«Cum în trecutul nostru cheia de boltă a rezistenței naționale a fost Biserica, — căci noțiunile de patriotism și de credință se confundau într'una singură, — influența organizării sale a fost covârșitoare, în decursul vremurilor. În lăcașurile sfinte, de sub jurisdicția Mitropoliei moldovenești, s'a putut păstra, în vremuri de răzmerițe și de bejenie, credința în puterea de rezistență națională».

Iar la 8 Martie 1934, cu prilejul investirii episcopilor de Huși și Caransebeș, Suveranul spunea:

„Biserica lui Hristos, și în deosebi a noastră cea ortodoxă, este o biserică îngăduitoare, o biserică a bunătății, a milei și a păcii.

Păstorii acestei biserici trebuie să facă dintr'însa un lucru viu.

Credința nu stă obșojită numai în cele patru ziduri ale bisericii, ci în sufletul fiecăruia.

Aveți grija acestor suflete, doritoare de pace, doritoare de bine».

2. Veghere neîntreruptă a acordat Suveranul pentru apărarea națională dând oștirii organizarea și înzestrarea necesară spre a-și putea îndeplini misiunea în condițiile cele mai priincioase.

«Oștirea — a zis M. Sa, — întruchipează în cel mai înalt grad virtuțile strămoșești ale neamului: credință în Dumnezeu, dragoste desăvârșită de patrie, spirit de jertfă și de disciplină neprecupețită. Prin aceasta ea nu este numai pavăza graniței, dar și o veșnică școală morală cetățenească... Toți trebuie să avem conștiința că rezemați pe o oștire perfect organizată și înzestrată, după toate cerințele moderne, vom putea, în orice clipă, cu liniște, să asigurăm desvoltarea noastră firească, păstrând astfel idealul nostru de menținerea păcii între popoare, care a fost întotdeauna temelie chiar a politicii noastre internaționale».

3. M. Sa Regele sprijinește, cu vorba și fapta, cărțile și artele.

A întemeiat pe timpul când era principe moștenitor, Fundația cultu-

rală «Principele Carol», ear după urcarea pe tron a creiat Uniunea fundațiilor culturale regale. Fundația pentru literatură și artă «Regele Carol II» editează o serie întreagă de colecții bine cunoscute. Pe seama scriitorilor și artiștilor a înființat mari premii naționale, acordate în fiecare an.

Suveranul este, cum se știe, și președinte de onoare al Academiei Române și al Asociațiunii culturale «Astra», președinte activ al Societății regale de geografie, doctor honoris causa al universităților.

Ideea și organizarea, an de an, a sărbătorii cărții, se datorește de asemeni «Ctitorului culturii» noastre.

Straja Țării, opera Suveranului, a devenit un așezământ din cele mai de seamă pentru educația sufletească și fizică a tineretului. Școala, de toate gradele, se bucură de înalta și necurmată îngrijire a Suveranului, care vrea să aibă un tineret tot mai instruit, disciplinat și patriot.

Omagiul țării pentru Suveran la aniversarea nașterii Sale

Capitala, orașele și satele din cuprinsul pământului românesc au arătat, într'un gând, Suveranului iubirea plină de devotament, cu care neamul recunoscător înconjoară în toată clipa pe marele său Indrumător.

În cucernice rugăciuni și însufleșite întruniri cetățenești, într'o atmosferă de toamnă frumoasă și caldă, s'au desfășurat manifestările și urările de bine aduse M. Sale Regelui Carol II.

La Ateneul Român din capitală, s'a ținut una din cele mai strălucite adunări, de față fiind Consilierii regali, membrii guvernului și ai corpnrilor legiuitoare, precum și numeroși membri ai «Frontului Renașterii Naționale».

Primul cuvânt l-a rostit președintele consiliului de miniștri, dl C. Argetoianu, zicând: «M. Sa Regele, Șeful nostru suprem a hotărât să Vă vestească, prin glasul meu, mobilizarea Frontului Renașterii Naționale». Se vor face astfel imediat numirile tuturor secretarilor de jurnuri și județe, având să plece neîntârziat fiecare la post și să vegheze la grabnica întocmire a tuturor organizațiilor comunale. Asistența socială la sate se va încadra în organizația frontului.

Dl prim-ministru C. Argetoianu a încheiat astfel:

Să-și dea fiecare român seama că însăși ființa statului e în joc și că fiecare este chemat azi, ca pe vremea străbunilor, să-și jertfească ce are mai scump ca să-și scape țara și vatra. Nimeni nu se îndoiește că poporul românesc va ieși mai oștit, mai puternic și mai stăpân pe sine din încercările prin care trece.

4. În favoarea țărânimii s'au adus, la îndemnul M. Sale Regelui Carol II, hotărâri menite să promoveze agricultura prin procurarea cu prețuri avantajoase a uneltelor agricole, prin obținerea de credit ieftin etc.

Despre agricultură M. Sa a zis: «Agricultura nu trebuie să fie privilegiul unei caste sau al unei clase; agricultura trebuie să fie, la noi în țară, colaborarea strânsă și înimioasă a tuturor locuitorilor acestei țări, a tuturor factorilor de producțiune și a tuturor îndrumătorilor».

Privitor la învățământul agricol, Suveranul declară următoarele: «Învățământul agricol, după Mine, nu are scopul de a produce agronomi, ci de a produce agricultori.

Și e trist de a vedea că din numărul celor cari urmează cursurile școlilor medii și superioare de agricultură dela noi din țară, nu vor să iasă decât funcționari și că urmează aceste cursuri acei cari ar trebui să aibă mai mult la inimă — și am putea zice și la pungă — desvoltarea agriculturii noastre».

Eată constatări, care e de dorit să fie luate în seamă și urmate fără șovăire.

ci cu stăruință și credință. Sânt convins că toți, și actuala echipă de muncă cum ați numit-o, vor fi stăncă neclintită lângă Mine, ajutându-Mă cu bună credință pentru ducerea la îndeplinire a gândurilor sănătoase pentru propășirea și înflorirea țării. Profit de această ocaziune ca să Vă mulțumesc pentru frumosul dar adus, care Mi-a făcut multă plăcere. Mulțumind tuturor pentru cuvintele care Mi s'au adresat, urez Țării Mele noroc și prosperitate!

In Sibiu

Aniversarea nașterii M. S. Regelui Carol II la Sibiu, s'a sărbătorit cu fastul cuvenit.

La ora 11 a. m. s'a oficiat, în catedrala mitropolitană, serviciul religios de către un sobor de preoți în frunte cu pâr. protopop E. Cioran.

Răspunsurile au fost date de corul mitropoliei.

După serviciul divin a vorbit pâr. Nanu despre însemnătatea zilei, stăruind asupra personalității vaste a Suveranului.

La ieșirea din sf. biserică, dl general Zisu a trecut compania de onoare în revistă, apoi s'a adresat trupei aducând omagiul armatei pentru M. S. Regelă.

După amiază, la ora 4, s'a desfășurat în sala Teatrului municipal un reușit și bine cercetat festival. A vorbit întâi dl Dr. Gh. Preda, arătând că toată suflarea românească s'a asociat la manifestarea de omagiere a Suveranului cu ocazia zilei de 16 Octombrie.

Au mai luat cuvântul dnii: Dr. L. Ionaș, prof. Dragomir și primarul municipiului, dl Dr. S. Pop. Immuri, recitări și cântări naționale au completat programul festivității.

Dl primar a adresat, în numele cetățenilor sibiieni, o telegramă de felicitare Suveranului; M. Sa Regele a binevoit a răspunde, în 17 l. c., cu o telegramă de mulțămire.

Programul Frontului Renașterii Naționale

Programul F. R. N. citit de dl ministru Const. Giurescu cu ocazia sărbătoririi M. Sale Regelui, la Ateneu, în ziua 16 Oct. cuprinde următoarele puncte:

1. Strângerea în jurul Regelui și a dinastiei,

2. Apărarea Statului, a ordinii, ierarhiei și a disciplinei din el,

3. Întărirea sentimentului de demnitate și mândrie națională,

4. Înțelegerea pentru minorități și grija de românii de peste hotare,

5. Respectul și ocrotirea familiei.

La acest punct programul declară: Din punct de vedere al Statului, esențială este familia, iar nu individul. Ea constituie celula organică a națiunii. Familiile numeroase, sănătoase și prospere fac puterea statului. Iar acesta — la rândul lui — trebuie să le ocrotească; căci mulți copii înseamnă mulți viitori producători, viitori soldați și viitori con-

Cu o singură condiție: să ne unim cu toții și umăr la umăr să facem zid în jurul Regelui apărător de țară și păzitor al destinului neamului nostru. — Trăiască Regele! Trăiască F. R. N.! Sănătate!

Au mai cuvântat: dl profesor V. Vălcovici secretar general al F. R. N., dl general Georgescu comandantul gâr-zilor F. R. N., apoi dl profesor Giurescu ministrul F. R. N., (al cărui manifest program îl publicăm la alt loc), un delegat al plugarilor ș. a.

O delegație a fost aleasă, în mijlocul unor calde ovațiuni, pentru a merge la Palatul Regal.

Suveranul a binevoit să primească această delegație, alcătuită din personalități de seamă și dintr'un reprezentant al plugărimii. —

Răspunzând felicitărilor aduse de guvern prin graiul dlui prim-ministru C. Argetoianu, care a oferit Suveranului, cu acest prilej, un tablou de Luchian, — M. Sa Regele a spus următoarele:

„Urările care Mi se aduc totdeauna de ziua aniversării Mele, sânt cuvinte prin care pot simți încă mai bine sentimentele pe care atât Domniile Voastre, cât și țara le au către Mine. Aceste sentimente sânt sentimentul de încredere, de muncă și dorință de bine. Sper că sânteti cu toții convinși că dorința și râvna Mea este ca acel progres pe care a pornit țara în vremurile grele de azi, va putea să fie urmărit cu energie și cu convingere. Vremurile nu sânt prielnice pentru lucrări mari, dar lucrările mari nu se fac într'o zi,

tribuabili. Sprijinul pe care li-l acordă la început statul, este recuperat cu prisosință mai târziu.

Frontul Renașterii Naționale va urmări prin urmare o modificare a legislației actuale, pentru ca să se acorde scăderi familiilor numeroase atât în ce privește impozitele directe, cât și taxele succesoriale și, dimpotrivă, pentru a se mări dările celibatarilor și ale familiilor fără copii.

Se vor cere apoi drepturi de preferință la ocuparea slujbelor, scutiri și reduceri de taxe școlare, reduceri și chiar gratuitate pentru cărți de școală, reduceri pe căile de comunicație etc.

Se vor combate în același timp, cu energie, cauzele ce determină sau contribuie la slăbirea familiei.

6. Crearea unei vieți spirituale prin dezvoltarea credinței creștine și a culturii autohtone.

In această direcție programul F. R. N. mărturisește:

«Credința creștină a fost un puternic sprijin al neamului nostru; ea determină în parte însăși făptura lui; se poate spune, așa dar, că nu ești român deplin, dacă nu ești și bun creștin.

Frontul Renașterii Naționale înțelege să meargă pe drumul înaintașilor; el îndeamnă pe membrii lui să cinstească Biserica, să ia parte la slujbe, să alcătuească coruri bisericesti, să ajute la ridicarea lăcașurilor sfinte, să dea — într'un cuvânt — «lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu».

Pe de altă parte, Frontul Renașterii Naționale cere o înflorire a culturii românești. Ea e unul din temeiurile cele mai puternice ale vieții naționale. Tot ce poate spori această cultură, tot ce adăugă strălucirea ei trebuie sprijinit — a pământului, a limbei, a literaturii, a istoriei și a artei românești».

7. Propășirea materială prin obligativitatea și cinstirea muncii.

8. Promovarea elitelor.

9. Întărirea solidarității românești.

10. Frontul Renașterii exponent al vieții românești.

Sf. Sinod. Sub președinția I. P. S. patriarh Nicodim s'a deschis în 18 l. c. sesiunea de toamnă a Sfântului Sinod.

S'a luat în discuție proiectul de lege, prezentat de dl ministru Zigre, pentru înființarea mitropoliei Olteniei și a Severinului și pentru înființarea unei episcopii la Timișoara, pe data de 1 Noembrie 1939.

In urma discuțiilor urmate, Sf. Sinod a adoptat proiectul, cu unele modificări.

S'a stabilit ca mitropolia Olteniei să aibă ca sufragana episcopia Argeșului.

Biserica episcopală dela Curtea de Argeș va rămâne criptă regală. Episcopia Râmnicului se desființează.

Nr. 11.274/1939 Ep.

Circulară

cătră oficiile protopresbiterale și parohiale din arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Onor. Minister al Aerului și Marinei — Casa fondului național al Aviației, — comunică cu adresa Nr. 24.912/1939, că prin legea pentru modificarea legii Fondului național al Aviației, publicată în Monitorul Oficial Nr. 128/939, taxa la facturi pentru fondul național al Aviației a fost majorată dela trei la mie la patru la mie.

Oficiile noastre protopresbiterale și parohiale sunt îndrumate a se conforma acestei dispozițiuni a legii mai sus citate, purtând grije, că facturile pe baza cărora se efectuează plăți să fie legal taxate.

Sibiu, 13 Octomvrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Zarandul în sărbătoare

In ciuda duhului zilelor ce le trăim, inimile obștei noastre românești drept credincioase își caută cu tot mai multă căldură odihnă în lăcașurile Domnului păcii, în jurul altarelor celui Atotputernic.

Când pretutindeni lumea e preocupată cu crescând interes de adăposturi pentru a-și feri viața de primejdia gazelor de luptă, poporul nostru credincios nu uită să caute cel mai sigur adăpost — nu pentru trupul cel muritor ci pentru suflet, comoara noastră prin care viem — în casa Domnului, în «curțile casei Dumnezeului nostru». Mai multă nădejde de protecție inspiră sufletelor sfintele altare decât fortificațiile de beton armat.

Astfel de constatări, au avut fericiți ocazie să facă ceice au asistat la înălțătoarea sărbătoare ce a mângăiat în zilele trecute sufletele credincioșilor noștri de prin părțile Bradului din Zarand: Inaltul nostru Păstor, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, chemat fiind, a sfinți trei altare.

Cerul însuși și-a dat contribuția prin soarele toamnic și mângăitor cu care ne-a învrednicit Dumnezeu în aceste 3 zile, dând după aproape 2 săptămâni de ploae un soare blând și iertător, cuprinzându-ne parecă cu drag în razele lui binefăcătoare și mângăietoare.

La Brad

Ajutat de darul acesta dumnezeesc, Bradul în după masa zilei de Vineri 13 Octomvrie începe a se popula și îmbracă de sărbătoare care avea să-l «umple de har».

I. P. S. Sa, însoțit de P. C. consilierii Tr. Scorobeț și Dr. A. Gălea și de diaconii I. Circov și P. Gherman prof., sosește la ora 17 la Brad. La poarta triumfală este primit de autoritățile locale în frunte cu delegatul prefecturii, primpretorul plasei I. Nistor și primarul orașului, D. Secrețeanu, care prezentându-i tradiționala pâne și sare, urează I. P. S. Sale, bun venit.

După acestea, I. P. Sfinția Sa urcându-se într'o trăsură trasă de doi cai albi, în urările mulțimei, se îndreaptă spre sfânta biserică.

La clopotniță a fost primit de părintele protopop al tractului Ioan Andrei înconjurat de un număr de 30 de preoți îmbrăcați cu patrafir și felon.

După cuvintele de bun venit ale părintelui protopop și după prezentarea sfintei Evanghelii și a Crucii, I. P. S. Sa emoționat de momentul călării pe pământul sfânt al Munților Apuseni, în cuvinte calde răspunde, «am venit cu drag, cu bucurie, cu mare bucurie, ca să închin Domnului acest nou lăcaș clădit în ținutul care a știut să scrie cele mai multe și mai dureroase pagini de istorie națională».

După acestea îmbrăcat în mantie I. P. S. Sa este condus de preoțimea înșirată pe două laturi în biserică, unde asistă la slujba vecerniei împreună cu litia și privegherea, oficiate de P. C. părinte consilier Dr. A. Gălea, asistat de diaconii Circov și prof. P. Gherman. După terminarea slujbei I. P. S. Sa pleacă din biserică arhiplină, în cântările de mărire ale corului, mișcat și impresionat de frumusețea și gingășia arhitectonică și picturală a sfântului lăcaș.

În dimineața zilei de Sâmbătă, 14 Octomvrie, la masa pregătită în fața bisericii este primit I. P. S. Sa la ora 8:30, în sunetele clopotelor și ale toacei de preoțimea în odăjdii și de o mare mulțime de popor.

Procedându-se la actul sfințirii, după slujba începătoare intră în biserică unde se procedează la punerea sfintelor moaște, donându-se astfel locașul pentru vecie lui Dumnezeu.

Și astfel în lăcașul devenit al lui Dumnezeu, I. P. S. Sa începe prima slujbă a Sf. Liturghii.

În timpul sfintei Liturghii a fost hirotesit într'u protopresbiter onorar părintele Candin Ciocan, directorul liceului ortodox român confesional Avram Iancu din Brad, ca răsplată a osteneților depuse la acest liceu, au mai fost hirotoniți diaconul I. Opriș într'u presbiter și clericul Brătean într'u diacon.

După sfânta Liturghie vorbește I. P. S. Sa plecând dela cele 4 cuvinte ale Mântuitorului spuse sf. apostoli după cina cea de taină, Ioan cap. 15, v. 9: Rămâneți într'u dragostea mea. Nu putem și nu avem cuvinte ca să

descriem, aici, impresia produsă de apostolica talmăcire a acestor 4 cuvinte, spațiul e prea mic și condeul prea slab pentru a lăsa să se scurgă toată simțirea, tot conținutul inimilor umplut de fiecare cuvânt al I. P. S. Sale

Dăm numai câteva frânturi din ea:

«Domnul a rostit aceste cuvinte (Rămâneți într'u dragostea mea) în preajma patimilor Sale la Cina cea de taină, când a așezat sfânta cuminecătură. Din pragul patimilor Sale, cu duhul vedea cele ce avea să i se întâmple, îi treceau pe dinaintea ochilor toate chinurile ce avea să le sufere... Și ce cere El ucenicilor?

Nu vitejie, ci adresându-li-se cu glasul Său blând le zice: „Rămâneți într'u dragostea mea"... orice furtună s'ar abate asupra-vă...

...Dragii mei, au trecut abia 20 de ani dela crâncenul război mondial ce a lăsat mulțime de rane trupesti și sufletești și iată că alt război mai crâncen a prins în horă pe cele mai luminate popoare și se poate să ne prindă și pe noi. Dar Mântuitorul ni se adresează spunându-ne: «Voi rămâneți într'u dragostea mea»... Dragostea Mântuitorului e cea mai strălucitoare lumină pe care nimic n'o poate covârși. Dumnezeu ne întinde mâna Sa prin Fiul Său, de ea să ne prindem, în ispite puternice... și vom afla tărie ca să răsbim. Dragostea Domnului nici o clipă nu se întoarce dela noi. Să ne deschidem larg inimile primind înălțătorul și sfântul simțământ al dragostei. Nimic nu se poate ridica mai sus decât inima plină de dragostea către Domnul. De și-ar da seama oamenii cât de nețărmită este dragostea Domnului Hristos, altfel L ar iubi și ei, altfel i-ar împlini voia Lui cea sfântă; căci cel mai mare program de viață este să vrei și tu creștine ce vrea Domnul...

Dar nu ajunge numai dragostea față de Hristos, ci e necesară și dragostea între noi, să se vadă dragostea frățească; pe cel căzut să-l ridicăm, pe cel necăjit să-l ajutăm... să fim ca frații întreolaltă. Căci Biserica noastră este o mare familie de frați. După cum copacii din pădure se sprijinesc unii pe alții, așa să facem și noi sprijinindu-ne într'olaltă cu dragoste. În locul răutăților să se arate dragostea».

I. P. Sf. Mitropolit remarcă apoi în deosebi însemnata contribuție ce au dat-o pentru ridicarea frumoasei biserici din Brad, societatea «Mica», condusă de dl fost ministru inginer Ioan Gigurtu și de directorul inginer V. Am-

* FOIȘOARA *

Biserica este cel mai însemnat factor național în trecutul nostru

(1) de Prot. Gh. Maior, profesor

Călătoream spre Sibiu. În compartiment se mai afla o persoană distinsă dela București. Privia cu neșat pe geam. Trecea întâiaș dată prin Ardeal.

Deodată se întoarce iluminat. Mă privește puțin, apoi exclamă ca și când ne-am fi cunoscut de-un veac:

— „Frumoasă țară avem, părinte! Ce peisagii! Ce așezări minunate! Sunt românești?”

— „Da”, răspund eu.

— „Ce interesant! În mijloc biserică și satul întreg așezat cuminte în jurul ei”.

— „Așa cum se prezintă fiecare filă din istoria noastră. Neamul întreg s'a format, s'a dezvoltat și a trăit în jurul și sub ocrotirea bisericii. Satele noastre, așa cum le vedeți, sunt un rezumat al trecutului și un simbol pentru viitor”.

Sunt ani de atunci. Venindu-mi acum în minte convorbirea, încerc să mă controlez dacă în spontaneitatea cu care am aruncat atunci răspunsul, n'am depășit sau n'am falsificat adevărul. Dar n'am greșit. Dacă azi ași fi pus în situație similară, n'ași afla răspuns mai concludent.

Tabloul nu trebuie restrâns însă numai la Ardeal. Așa se prezintă viața și istoria neamului nostru întreg și în trecutul lui Biserica a fost cel mai însemnat factor național începând dela anul 106 d. Hr. până în zilele noastre.

Azi am ajuns atâta de departe, încât toți recunosc și declamă acest adevăr. Dar dacă unii îl mărturisesc cum mărturisește creștinul bun un articol din Simbolul Credinții, sunt destui și de ceice îl rostesc cu însuflețirea și convingerea unei plăci de gramofon: au spus-o unii, o spun și ei! Se mai găsesc și alții, cari împărtășesc vederea celor dintâi, dar accentuând cuvintele „în trecutul nostru”, vrând astfel să ne spună, că atunci a avut rol, dar azi nu mai are, și-a pierdut importanța, s'a învechit — ca și când adevărul s'ar învechi! — și ar trebui aruncată la muzeul de curiozități antice.

În această zi mare și scumpă tuturor Românilor, în această zi de 24 Ianuarie amintitoare a unirii Principatelor Române, unire care a fost iocana celeice avea să vie, unire la realizarea căreia în primul rând a lucrat biserică noastră în curs de veacuri, zic în această zi, în care toți întoarcem filele istoriei, dați-mi voie să re-aducem pe cât ne permite timpul limitat și bunăvoința dvoastră, iocane din trecut, să facem apoi comparații cu trecutul și cu prezentul altora și ne vom convinge că biserică noastră a fost, este și va fi peatra cea din capul unghiului, peatra de temelie a ființei noastre ca neam și a grandiosului

monument ridicat pentru noi de vreme și de înaintași.

Istoria noastră în primul rând este o istorie a creștinismului și a bisericii noastre. Cine vrea s'o scrie și s'o înțeleagă trebuie să înceapă cu descifrarea trecutului nostru religios. Altcum riscă să calce tot alătura de adevăr. În trecutul vieții noastre religioase încă se disting mai multe epoci. Vom avea o epocă dela anul 106 d. Hr. până la anul 1000, cea a năvălirilor barbare. A doua dela anul 1000 până la ivirea reformațiunii, până cătră 1526, pe care am putea-o numi a prigonirilor catolice. Dela 1526 până la 1700 se întinde epoca reformațiunii. Dela 1700 până la 1811 avem epoca desbinării noastre religioase, numită de comun așa cum ne-au învățat streinii: epoca „unirii” religioase. Iar dela 1811 până la 1918 epoca de vâjnoasă ortodoxie națională. Pentru a ușura urmărirea ideilor mă voui folosi de această împărțire.

În epoca năvălirilor barbare ia ființă neamul și creștinismul nostru. Din punct de vedere istoric apariția și dănuirea amândurora e o minune.

Se zice scurt: neamul nostru s'a format din Daci și Romani. Regretatul nostru savant Vasile Pârvan arată documentat cine erau acei „Romani”. Erau Sirieni, Macedoneni, Ilii, și în măsură foarte redusă Romani din Italia și din Spania.*) Elementul cel mai numeric în acest amestec, sigur îl formează băștinașii, Dacii, cari nu

*) Se numiau Romani fiind cetățeni romani

bruș, care a contribuit cu suma de aproape 3 milioane lei.

Grija I. P. Sf. Mitropolit nu s'a mărginit numai la sfințirea bisericii, ci mai avea și alte așezăminte scumpe de vizitat în acest centru ortodox, de care cea mai caldă dragoste de Părinte îl ține legat. S'a grăbit deci să viziteze liceul ortodox «Avram Iancu» unde elevii și profesorii s'au bucurat cu această ocazie de cele mai înțelepte îndrumări și sfaturi. Elevii ascultau absorbiți cuvintele ce le auzeau dela Inaltul lor Părinte: «Păstrați dragii mei mințile limpede și inima curată... «Eu am mare nădejde în voi, sunteți tineri, cu toate puterile trupesti și sufletești în floare; fiecărui aveți dela Dumnezeu câte un dar; cultivați-l, formați-vă un echilibru sufletec, armonizându-vă toate energiile voastre ca să deveniți bărbați desăvârșiți. Să cultivați dragostea între voi, să vă iubii ca frații». O mare bucurie se putea citi pe fețele elevilor văzând cum Părintele lor stă de vorbă cu fiecare.

De neprețuită valoare a fost apoi convorbirea intimă cu profesorii liceului cari s'au învrednicit să primească cele mai sănătoase îndrumări pedagogice, îndrumări despînse din experiența îndelungată de profesor a I. P. S. Sale: «Profesorul să nu rupă contactul cu cartea nici un moment». «Profesorul adevărat este acela care posedă o concepție despre lume și viață inspirată de idealul ortodoxiei, altfel se clatină ca o trestie bătută de vânt... «Dragostea să fie călăuză străduințelor lui». «Profesorul să nu uite nici o clipă că patrimoniul tradiției ortodoxe trebuie păstrat și transmis generațiilor viitoare, căci prin această tradiție ortodoxă a trăit neamul nostru și numai prin ea va putea exista și pe viitor, fiind aceasta o condiție a existenței lui».

Și vorbind profesorilor de dragostea de carte, I. P. S. Sa nu pregetă să ofere un ajutor de 20 mii lei pentru îmbogățirea bibliotecii profesionale.

Nu mai puțin demne de amintit sunt îndrumările pastorale ce le dă tot cu această ocazie preoților din protopopiat cari erau de față: grija de familiile celor concentrați atât sub raport material, cât și spiritual. «Predica pentru preot trebuie să fie ceace e cântarea pentru priveghetăre. Sufletul preotului să fie plin de cuvântul lui Dumnezeu. Predica să fie vie, din isoare proaspete, nu din fântâni îmbăscite».

Și-au părăsit așezările și nici n'au băut toți mătrăgună din căldarea legendei. Cum se formează deci din acest conglomerat de neamuri, la cari se mai adaugă apoi și alți năvălitori, un popor latin atât de unitar, atât de încheșat și în vreme așa de scurtă și atât de frământată? Are dreptate un profesor universitar englez, care publicând anul trecut o istorie a Românilor spune, că dăinuirea noastră e un fenomen fără precedent în istoria lumii și formarea noastră în această epocă o minune. Cine ne-a păstrat ființa? Cine ne-a format? Stăpânirea romană? În cei 165 de ani cât a dăinuit ea în Dacia Traiană n'a putut da asemenea roade. Intr'altă parte trebuie căutată ocrotirea noastră.

În ce privește încreștinarea noastră, ne prezentăm tot ca excepție în istoria lumii.

Toate popoarele știu cine i-a încreștinat, la ce an, din porunca cărui conducător și prin ce frământări inevitabile au trecut. La noi nimic din toate acestea. Cum Dacia își desfășura produsele lor în porturile dela Marea-Neagră și depe Dunăre, poate că acolo au primit în taină și învățăturile predicat de sf. apostol Andrei în Scythia Minor, în Dobrogea. Dar dela acest contact până la încreștinarea Daciei întregi este o distanță. În Dacia a trebuit să sălășliască propoveditori harnici și dibaci. Și avem destule probe, că între cei ce s'au așezat în Dacia cea frumoasă, cu excepția celor din Italia și Spania erau mulți creștini activi, cu suflet misionar cum erau toți creștinii din epoca apostolică. E

Și alte multe prețioase îndrumări a mai împărțit tuturor, — care nu mai e loc a le aminti.

La Ruda

Duminecă, 15 Octombrie, a urmat sfințirea bisericii din Ruda-Brad, unde sub acelaș soare de toamnă, din zorii zilei lumea din jur a început a se scurge către colina acoperită cu «biserița giuvaeră»

După ceremonialul obișnuit, dl ing. Ioan Gigurtu îmbrăcat în mantia ctitorială, alături de arhiereul sfințitor, arată că e ctitor al unui nou lăcaș.

În timpul Liturgiei a fost hirototonit diaconul Brătean întru presbiter, iar clericul Mihailescu întru ipodiakon.

După sfânta Liturgie vorbește I. P. S. Sa despre mântuirea sufletului; cu o apostolică claritate arată în cuvinte simțite și impresionate că împărăția lui Dumnezeu, despre care atât de des vorbește Mântuitorul, și fericirea veșnică, nu sunt altceva decât valorile sufletului.

«Mulți oameni în ziua de azi, a spus I. P. S. Sa, nu se gândesc niciodată, de ce trăesc. Sunt mulți oameni vrednici, muncind din straja dimineții până în noapte, dar nu știu care e rostul vieții lor, ființa călătoriei lor în lume.

Căci toți suntem călători în această lume, dar trebuie să fim călători înțelepți, călătoria noastră trebuie să aibă o țintă și ținta aceasta este în lumea cea netrecătoare, în împărăția lui Dumnezeu. Iar comoara cea de preț ce trebuie să'o păstrăm, puterea prin care trăim și ajungem în împărăția cerească este sufletul nostru. El este zestrea ce ne-a dat-o Dumnezeu, și aceasta valorează mai mult decât lumea întreagă. Deci mare grije să avem de sufletul nostru, să-l punem în legătură cu Cel ce ni l-a dăruit, căci numai un suflet avem și pe acesta trebuie să-l curățim, să-l mântuim, ca să ne putem întoarce cu el înaintea lui Dumnezeu. Sufletul nostru este al împăratului celui Prea Inalt, care ni l-a dat.

Fiecare nație își are sufletul său prin care trăește, căci prin suflet trăește o nație. Prin suflet am trăit noi românii, mai ales cei din Ardeal. Dușmanii ne luaseră tot, afară de sufletul nostru pe care l-am păstrat curat și întreg. Și datoria noastră este să păstrăm acest suflet. Suntem înconjurați de primejdii, dar sufletul să nu ne temem că ni-l va cuceri cineva cu tunuri. Toată suflarea românească să fie un suflet, să formeze o armată al cărei suflet se razimă în Dom-

deajuns să amintim de Sirlenii, cari au fost primul popor al lumii încreștinat complex la anul 100. Ei, ceice au venit să-și facă cuib cald în Dacia Felix, sunt ceice au adus dela început pe aceste meleaguri Biserica lui Hristos, primită cu drag de popor, deși prigoniță de oficialitatea romană până la anul 271.

Biserica Domnului avea autoritate nediscutată.

Activitatea și moartea eroică a sf. apostoli și sângele cel mult al sf. mucenici, și flacăra Duhului Sfânt care o încălzia și o lumina cu lumina mistică și atrăgătoare a eternității, îi dase aureolă strălucitoare. Ea devine ocrotitoarea noastră, singura care nu ne părăsește când pleacă funcționarii romani și când se retrag legiunile lui Aurelian din fața năvălirilor. Ea va lua sub îngrijirea ei sufletul celorce s'au înfrățit cu glia acestui colț de pământ, ea va purta grije să nu se piardă ființa acestui popor blând, botezat încă în ziua nașterii sale.

Iată cum se desleagă taina dăinuirii, creșterii și dezvoltării noastre ca neam în vremea de grea urgie a năvălirilor barbare. Biserica a devenit mama noastră bună, care și-a pus în primejdie propria ei existență pentru a ne salva ființa și graiul.

Epoca năvălirilor barbare din viața noastră ca neam cade tocmai deodată cu epoca de aur a bisericii. În imperiul bizantin, cel dintâi imperiu creștin, noua religie își desfășura aripile, dă avânt sufletului miruit de cer și acesta creiază cea mai

nul. Bunul Dumnezeu ne-a îngrijit până acum ducându-ne la isbândă, ne-a luat cu buna până acum ca să ne mântuiască.

Dacă acum vin greutăți peste noi, să nu ne mirăm. Căci Dumnezeu face cu noi ca acei locuitori din Africa ce iau o greutate mare pe umeri când trec râuri cu curgere repede, ca să-și poată fixa bine piciorul în albie pentru a nu fi răsturnați în valuri. Astfel și Dumnezeu, ca să nu fim prea ușori și lesne bătuți de vânt, de multorii ne pune pe umeri câte o povară grea care să ne facă să cugetăm mai cu temei asupra drumului vieții noastre.

Dacă noi avem azi povara zilelor nesigure, să ne fie aceasta de folos pentru a ne trezi grija de sufletul nostru. Să ne grijim sufletul, umplându-l cu apa cea vie al cărei izvor e Hristos și Biserica Sa».

Mulțumind apoi dlui fost ministru I. Gigurtu pentru dragostea sa față de biserică, îl declară ctitor al bisericii din Ruda, dimpreună cu soția sa.

Răspunzând I. P. Sfinției Sale, dl Gigurtu spune între altele că toți prin munca lor sunt ctitori ai bisericii; biserică este un semn de unitate a unei generații de oameni pentru lucrul cel bun.

La mormântul lui Avram Iancu, la Țebea

După masă la ora 16; conform programului, I. P. S. Sa ține a oficia un parastas la mormântul eroului Avram Iancu. Primit la poarta cimitirului de către autoritățile locale, în frunte cu dl prefect al județului colonel Bengliu, primpretorul plasei Baia de Criș Nicolae Turuc și de un număr de 12 preoți în frunte cu protopopul și de o mare mulțime de oameni, primarul comunei întâmpină pe I. P. S. Sa cu cuvintele de bun venit.

După terminarea parastasului, urmează cuvântarea I. P. S. Sale de-o profundă adâncire în sufletul lui Iancu, arătându-l ca pe un profet al națiunii, care deși nu și-a trăit realizarea visului, el totuși de dincolo îl vede și ne îndeamnă la unire și solidaritate în jurul M. Sale Regelui nostru «înțelept și luminat». Au făcut o profundă impresie cuvintele I. P. S. Sale, «n'am venit să-ți tulburăm somnul, ci am venit să-ți spunem că țara pe care tu ai visat-o, azi iar e în pericol, azi iar e cuprinsă de fiorul acela pe care numai tu îl știi.»

Gestul acesta al I. P. S. Sale în vremurile acestea grele dă o dovadă

bogată, cea mai frumoasă, cea mai armonioasă cultură care a rodit vreodată pe pământ, la lumina căreia vor alerga apusenii până la căderea Constantinopolului ca la o minune spre a se adăpa cu nesaț.*) În această epocă de amețitoare strălucire bizantină, la noi e jale și întunec. Nici un focar de știință, de literatură, de teologie, de artă. Poporul surprins neîncheșat într'un stat, nu se mai poate organiza decât defensiv pe văi de munți, încercând să-și apere viața și ce poate din avut. Căci poporul e încă în fașe. Biserica îi ține trează conștiința și nădejdea mântuirii. Prin reprezentanții ei modești, hirotoniți în imperiu, în dreapta Dunării, susține unitatea credinții, unitatea simțirii, unitatea obiceiurilor creștinești, îl unifică și cisează graiul și-i cultivă datini, cari îl vor strecura printre veacuri tare, neînfrânt, treaz. În vremea marilor monumente arhitectonice din imperiu, la noi abia se mai pot ridica bisericuțe, cât o peșteră dela Vitileam, cât un mormânt, sau cât un foișor dela Ierusalim, în care să se nască, să pătimească și să învieze și pentru ei Domnul Iisus Hristos. În vremea marilor predicatori, cari vor sfida veacurile, și a marilor creații artistice și literare, la noi se vor încreștina sau imita modele vechi de poezii, se vor forma colindele, orațiile la nuntă și plugușorul, și le vom practica cu sfințenie sub privirea blândă, indulgentă și mângâioasă a bisericii..

*) În secolul al 13-lea un prinț francez se va lăuda în public, că el a învățat în Constantinopol, stărnind admirație.

Cuvinte regale

Superioritatea românilor asupra celorlalte popoare este tocmai aceasta: nu sântem formați din trei mlădițe pornite din aceeaș tulpină, ci suntem un singur trup ce nu se poate împărți niciodată.

Proba hotărâtoare este că la Dunăre, la Tisa, la Nistru și în desișurile Carpaților vorbim una și aceeaș limbă, pricepută și rostită de toți locuitorii acestui pământ românesc.

de un puternic simț național, de dragoste nețărmită față de neamul și poporul acesta, dar mai ales de trecutului lui la care vine să se adape spre a primi puteri noi. A venit I. P. S. Sa pentru a ingenuchia pe țărâna acoperitoare de moaște naționale, pentru a ingenuchia pe țărâna frământată și dospită cu trupul și cu sângele aceluia care a fost eroul neamului nostru. A venit pentruca împreună cu duhul ce mai plutește încă deasupra mormântului lui, să ne spună, așa precum Mântuitorul a spus sf. săi apostoli înaintea primejdiei ce-L aștepta: «Rămăneți întru dragostea mea», să ne spună și nouă Ierarhul nostru: cu tot greul, cu toată primejdia ce ne așteaptă, cu toate suferințele ce avem să îndurăm, noi să rămănem întru credința lui Iancu, să rămănem întru duhul lui, ca strănși uniți în jurul tronului și a M. Sale Regelui Carol al II-lea cu mai multă ușurință să putem înfrunța greul ce ne așteaptă, făcând legământ «ca așa precum el a trăit, a luptat și a murit pentru neam, și noi la fel să facem».

După cuvântare, I. P. Sa a vizitat biserica din Țebea, apoi însoțit de dl Ioan Gigurtu și de prefectul județului, bisericile din Birtin, întâi pe cea veche dând sfaturi pentru păstrarea ei, apoi interesându-se și de planul și temelia celei noi, apoi biserica încă neterminată din Baia de Criș, admirând penelul dlui pictor Profeta.

La București

În dimineața zilei de 16 Oct. plecând I. P. S. Sa din Brad, însoțit de dl Ioan Gigurtu și de consilierii Săi, prin parohia Crișciur, unde a fost întâmpinat de preotul locului, părintele S. Perian, și-a continuat drumul spre parohia București. A fost primit, în fața bisericii, de autoritățile locale în frunte cu protopopul tractului păr. D. Secărea și preotul locului I. Damian. După cuvântul de bun venit se procedează la sfințirea bisericii. În timpul Liturghiei a fost hirototonit întru diacon ipodiakonul Mihailescu. După terminarea sf. Liturghiei vorbește I. P. S. Sa, explicând, așa cum numai I. P. S. Sa știe, prin cuvinte înțelese și calde rugăciunea domnească Tatăl Nostru, după care fiind și sărbătoarea aniversării nașterii M. Sale Regelui Carol al II-lea, exprimă sentimente de omagiu pentru M. Sa dorindu-l viață lungă și domnie fericită.

Isprăvind lucrul cel bun și la București, I. P. S. Sa se reîntoarce iar prin Brad, după 3 zile de împărțiri duhovnicești, părăsind regiunea care atât de mult L-a impresionat, rămânând mulțumit și satisfăcut de dragostea aflată dintre turmă și Păstor.

Preoțimea din Zarand, — având în aceste trei zile neobișnuită bucurie și plăcere, de-a avea în mijlocul ei pe Ierarhul și plinitorul Darului lui Dumnezeu în aceste ținuturi binecuvântate — aduce pe această cale mulțumirile sale I. P. S. Sale, și via recunoștință pentru ceasurile de reculegere produse, și mai ales pentru cuvintele mângâitoare adresate ei și urându-l viață lungă și fericită îi strigă într'un cor:

Intru mulți ani, Stăpâne!

Pr. Gheorghe Bona

Sfințirea pietrii de temelie a bisericii din Tușnad-băi

Extenziunea bisericească în regiunea secuizată pornită sub îndemnul I. P. S. Sale Mitropolitul nostru Nicolae începe să dea roade binefăcătoare. Această e a treia biserică ortodoxă ce se zidește în acest județ al Ciucului și toate reprezintă un punct de cucerire dintr'un teren considerat pierdut, ceea ce are o deosebită importanță și bisericească și națională. După zidirea mărețelor biserici din M.-Ciuc și Gheorgheni, astăzi s'a pus temelia bisericii în această stațiune balneo-climatică, unde până acuma credincioșii bisericii ortodoxe nu aveau lăcașul unde să îngenunche și să-și înalte rugăciunile către Dumnezeu și să se împărtășească cu darurile sfințitoare ale sfințelor taine. Punerea pietrei fundamentale a unei biserici ortodoxe în aceste ținuturi secuizate trebuie să umple inimile noastre de bucurie și încredere în viitorul Bisericii pe aceste plaiuri, căci aceste lăcașuri sunt menite să transforme în tregul aspect al vieții acelei regiuni, care abia încep să intre în ritmul realităților de astăzi.

În această stațiune balneo-climatică din mijlocul codrilor de brad de pe malul Oltului binecuvântată de bunul Dumnezeu cu ape tămăduitoare și aer dătător de sănătate, se simțea de mult necesitatea ridicării unui lăcaș de rugăciune pentru credincioșii ortodocși ai aceste tinere parohii și pentru miile de vizitatori veniți an de an din toate părțile țării pentru căutarea sănătății. Capela aranjată înainte cu 4 jum. ani la inițiativa regretatului protopop al Brașovului, Dr. Iosif Blaga, nu putea satisface trebuințele sufletești ale credincioșilor ce sporeau an de an și de aceea s'a inițiat ridicarea unei mărețe biserici în această localitate. Inițiativa repositului protopop a fost reluată de ginerele dânsului, de dl. Mihai Șerban, subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, ctitorul acestei biserici, care dându-și seama de importanța altarelor credinței străbune pe aceste plaiuri, a înțeles să continue opera începută, dăruiind o sumă de 50.000 Lei și ostendind pentru strângerea sumelor necesare pentru terminarea acestei biserici. La stăruința sa a primit însemnate contribuții dela I. P. S. Sa Patriarh 35.000 Lei, B. N. R. 200.000 Lei, senator Malaxa N. 400.000 Lei, Ministerul Domeniilor 200.000 Lei, Mitropolia Bucovinei 100.000 Lei, Uzinele Călan 200.000 Lei, Ministerul Cultelor 100.000 Lei, Ținutul Mureș 50.000 Lei, primăria Tușnad băi 37.000 Lei și alții.

Biserica se zidește pe un teren de 420 m² în cel mai frumos loc al stațiunii.

Solemnitatea punerii pietrii fundamentale a bisericii din Tușnad băi și sfințirea ei s'a făcut în ziua de 13 Octomvrie a. c. în cadrul unei frumoase manifestări religioase și românești.

La această solemnitate au luat parte Dnii: N. Zigre, Ministrul Cultelor, Mihai Șerban subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii, Lt. col. I. Drimba, prefectul județului Ciuc, reprezentanții autorităților civile și militare în frunte cu delegatul dlui rezident regal, Dr. I. Garoiu decanul baroului advocaților din Brașov, N. Cârdei, primpreșed. Tribunalului Ciuc și Treiscaune, reprezentanții bisericii gr. cat. și rom. cat., premilitari străjeri și mulți credincioși din loc și jur.

Dela gară unde s'a făcut primirea domnilor ministrii, întreaga asistență cu drapele și muzica militară în frunte s'a îndreptat la capela ortodoxă și a asistat la Sf. Liturghie, după terminarea căreia s'a făcut o impozantă procesiune spre locul unde se zidește noua biserică.

În mijlocul pădurei de brad, care împrejmuește terenul noii biserici,

luminată de razele binefăcătoare ale Soarelui — după zilele de zăpadă și ploae din zilele premergătoare, se slujește slujba sfințirii de către P. C. Sa Virgil Nistor, consilier arhiep. în Sibiu, ca mandator al I. P. S. Sale Nicolae, Mitropolitul Ardealului, asistat de P. C. Sa protopopul Aurel Nistor din Sf. Gheorghe și preoții: G. Lincu-Chichiș, D. Trifan-Bicsad, I. Bórcan-M.-Ciuc, S. Iacob-Tușnad băi, V. Folea-Ozun, V. Dancu-Micfalău și I. Rauca-Comolă, răspunsurile fiind date de corul intelectualilor din loc și jur și cantorii din Sf. Gheorghe și Tușnad băi.

Slujba sfințirii — săvârșită cu multă cucernicie a făcut o adâncă impresie asupra numeroasei asistențe.

După terminarea serviciului divin părintele consilier V. Nistor a rostit cuvântarea pe care o vom publica în numărul viitor.

Au mai vorbit Dl. Ministru al Cultelor, N. Zigre, dl. Ministru, M. Șerban și Dl. prefect al jud. Lt. col. I. Drimba, accentuând cu toții necesitatea și importanța zidirii de lăcașuri dumnezeiești pe aceste plaiuri, ca mărturie biruitoare a puterii credinței, ce a păstrat neamul nostru încă dela zămisirea lui și îi va apăra și în viitor sufletul lui de orice primejdii dușmănoase.

După terminarea vorbirilor s'au stropit cu apă sfințită credincioșii prezenți.

Domnii Miniștri, au primit apoi defilarea premilitarilor, străjerilor și detașamentului gărzii naționale.

A urmat o masă comună la care au luat parte Dnii Miniștri, reprezentanții autorităților civile și militare, reprezentanții clerului diferitelor confesiuni și un numeros public și la care s'au rostit mai multe toasturi.

Să ne apropiăm de Domnul. — „Cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, ...și fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său, cu sfinții îngeri”. (Marcu; 8, 38).

Veacul nostru are trebuință, în deosebi, să respire un aer creștinesc. Orizontul vieții este îngustat din pricina excesului ce-l manifestăm pentru câștigarea unui trai prea tihnit, fără a lăsa să coboare, în ograda pământului, toată lumina Evangheliei, și fără să ne sârguim mai din adins spre a sugera vieții o tărie în afirmarea faptei creștine.

Printre metehnele care paralizază viața în Hristos, este și păcatul rușinării de Hristos. Izvorul acestui păcat se poate găsi în viața de suprafață pe care o duc unii, înlăturând realizarea virtuții.

Toți ceice se rușinează de Fiul lui Dumnezeu, comit acest păcat pentru că nu se ostensesc să pătrundă măreția mântuitoare a acestei jertfe. Omul nu se antrenează spre o aprofundare a vieții orându-i după normele sfinte. Pentru aceea rușinarea de Hristos se făpțuește în felurite chipuri:

Așa, câți dintre noi nu se sfiesc să-și facă semnul crucii când trec prin fața bisericilor sau a crucilor care străjuesc la răspântii de drumuri? Câți nu se rușinează să cadă în genunchi în fața sfântului altar în vremea sfintei liturghii?

Lipsit de curaj creștinesc este și acel părinte care se sfiește să-și rostească rugăciunea în mijlocul familiei sale. De acelaș păcat sântem stăpâniți când în discuții lăsam să fie luat în răs numele lui Dumnezeu, fără să grăim ceva pentru apărarea credinței noastre. Prea ne-am afundat în noianul putreziciunii. Și apoi, de unde am împrumutat această netrebnică deprindere de a ne rușina de Domnul? Ce cuvinte am spune la adresa unui copil care s'ar

rușina de părinții lui? Hotărât că un asifel de copil va fi aspru osândit.

Cu mult mai mare se va ridica osânda împotriva noastră, dacă vom îndrăzni să ne rușinăm de Domnul și de cuvintele Sale în mijlocul acestui neam păcătos. Dar, mă întreb, se poate rușina virtutea în fața păcatului? Se poate rușina omul drept și cinstit de Dumnezeu, în fața omului mincinos și perfid? Desigur că nu. Există în veacul nostru multă abateră dela calea dreaptă, dar acest fapt nu poate stâneni pe creștinul bun și drept să se rușineze de adevărurile credinței noastre ortodoxe. Să se rușineze păcătosul pentru fărădelegile pe care le săvârșește și pentru patimile urâte ce îi macină viața. Judecata dreaptă ne împuternicește să grăim astfel, mai ales când vedem cum mulți creștini se sfiesc să-și afirme fățiș credința lor. Prea multe binefaceri am primit dela Părintele cerească spre a ne rușina de El și de cuvintele Sale! Viața noastră se razimă numai în darurile mântuitoare ale jertfei de pe cruce a lui Iisus Hristos, așa că nouă ni se cade a ne manifesta după slova sf. apostol Pavel: „Căci nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este puterea lui Dumnezeu, spre mântuirea orișicui care crede...”. (Romani 1, 16).

N'avem motiv să fim lași rușinându-ne de Domnul, mai ales că cine ar săvârși acest păcat, „și Fiul omenesc se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său, cu sfinții îngeri”.
Pr. Gh. Șerbu-Satulung.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a întors Luni, 16 Oct. a. c., la reședință, venind dela sfințirea bisericilor din protopopiatul Zărandului; iar Marți, 17 Oct. 1939, a plecat la București pentru a lua parte la ședințele Sf. Sinod.

Hirotoniri. Au fost hirotoniți întru presbiteri următorii: 1. Diacon Gheorghe Șoima, profesor la școala normală „A. Șaguna, secția băieți, Sibiu; 2. Clericul Ilie Curcubăță, pe seama parohiei Lupșa (prot. Oltul); 3. Clericul Aurel Bratianu, pe seama parohiei Șopartoc (prot. Sighișoara); 4. Clericul Ioan Opris, pe seama parohiei Topârcea II (prot. Sălăște).

Concert religios. Societatea „Principele Mircea” filiala Sibiu, dorind a contribui la ameliorarea situației familiilor celor concentrați, aranjează un concert religios în sala Teatrului municipal la 26 Oct. a. c. ora 8, cu binevoitorul concurs al dnei Ana Maria Banciu, dna Mitzi Klein-Hienz, dsoara E. Kreutzer dl prof. Gherman, dl Dr. R. Weisskircher și corul școlii normale „A. Șaguna” sub conducerea dlui prof. Șoima. Biletele se pot procura la librăria „Foia Poporului”. Pentru reușita acestui concert și a nobilului scop ce urmărim, rugăm și invităm toată societatea românească să ia parte, contribuind astfel fiecare la alinarea suferințelor acelor care și-au lăsat familiile fără ajutorul lor îndeplinindu-și datoria de fii ai Țării. — Comitetul.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 22 Octomvrie 1939, va predica părintele protopop M. Neagu.

Părintele rector Dr. Dumitru Stăniloae și-a răscumpărat feliicitările de ziua onomastică donând, prin „Mila Creștină” și Soc. Ortodoxă a Femeilor Române, 350 Lei pentru familiile sărace de concenrați.

Nr. 1003/1939 (79) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, Poiana Mărului I, protopopiatul Bran, devenită vacantă prin pensionarea octogenarului preot Moise Micu, publicăm con-

curs, în înțelegere cu consiliul parohial, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare aprobate de Ven.

Consiliu arhiepiscopesc cu ord. Nr. 4544/929.

Cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida, dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminică sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, jud. Brașov, 1 Oct. 1939.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 81/1939 (84) 1-1

Anunț de licitație

Oficiul parohial ortodox român din Vulceș, cu filia Herepea, jud. Hunedoara, prin aceasta dă în întreprindere, prin licitație publică, cu oferte închise, lucrările de edificare a bisericii din comuna Herepea.

Licitația va avea loc în ziua de 1 Noemvrie 1939, ora 12, la oficiul parohial ortodox român din Vulceș, unde se pot vedea planurile, devizul și caetul de sarcini.

Ofertanții, odată cu ofertele, vor depune o garanție de 5% numerar sau efecte de stat, garanție după adjudecarea licitației și aprobarea contractului se va majora la 8%.

Comuna bis. pune la dispoziția antreprenorilor, cărămida, peatra, nisipul, varul și salahorii necesari.

Vulceș, la 9 Octomvrie 1939.

Oficiul parohial:
Pr. Ioan Brătulescu
paroh

Nr. 10.783/1939

Aviz oficial

Parohiile vacante, de clasa III-a (treia), Apoldul de sus din protopopiatul Mercurea și Bârgăniș, din protopopiatul Agnita, se întregesc prin numire de către Consiliul arhiepiscopesc.

Ceice doresc a ocupa una dintre aceste parohii, își vor înainta cererea pentru numire la Consiliul nostru arhiepiscopesc din Sibiu, în termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Preoții în funcțiune, vor anexa la cerere „curriculum vitae”, iar clericii vor anexa toate documentele ce se pretind la o cerere de concurs.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Octomvrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 196/1939 (78) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Gurasada, din protopopiatul Ilia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Folosirea cimitărului 1 1/2 jug.
3. 2 jug. eclejie veche.
4. Adăul dela fiecare familie.
5. Până la cumpărarea sau edificarea casei parohiale, un ajutor de chirie de lei 3000 anual.
6. Venitele stolare uzitate în tract.

Cererile de concurs și aprobarea de a concura dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, iar concurenții, cu avizul protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Ilia, în înțelegere cu Consiliul parohial.
Ilia, la 20 August 1939.

Iuliu Josan
protopop